

Redaguoja dr. K. A. Dagys

Apmąstymai

APIE ŠVENČIŲ RŪPESČIUS

Kai artėja Kalėdos, prasi-deda šventiniai rūpesčiai. Ir bandyk tu žmogau apie ką kitą galvoti, jei ne apie sveikinimus, korteles, vizitus, kepsnius ir dovanas. O čia dar reikia dalyvauti bendradarbių suruoštoje „Christmas Party“, automatiškai, sabloniškai kiekvienam pakartoti „Merry Christmas“, po to vėl palinkėti laimingų Naujųjų metų, laiškanėšui, laikraščio išnešiotojui, pieno vežiotojui, šiukšlių surinkėjui, sniego valytojui paduoti vokelį. Ir nepaduosi šiais laikais tik penkinės. Dar gali neimti. Kur paskui akis dėti.

Iš tų visų bėdų didžiausia ir kasmet didėja, lyg neišmoka-kėta skola, tai dovanos. Girmų akmenį parišti tam, kuris sugalvojo tokį nevykusį, pražūtingą paprotį vaikams, giminėms, bendraminčiams, bendradarbiams, pažįstamiems ir net nepažįstamiems kaimynams švenčių proga pirkti ir siųsti dovanas. Vis reikia pagalvoti, kad per daug neapsirinktum, kaip anais metais Varnelė: didžiausią gabalą, tiesiog paltį, lašinių nunešė Placidui Pliumai, didžiausiam vegetarui. Anas tą varną beveik ko neužmušė iš pasityčiojimo. Reikia praktiškų dovanų. Iš tokių praktiškų žmonių atmintinas buvo (jau jis dovanas dalina ar gauna Tenai, anapus) Šešiapūdis, geras kaimynas. Reik kam ar nereik, o jis per šventes su dovanomis ir prisistato: ramiam žmogui klarneta, kitam dupleks, trečiam motorą. Nežino gavėjas, pirmą kartą gyvenime i rankas paėmęs elektrinį motorą, ką su juo sukti, kam jis iš viso reikalingas. Man jis Kalėdoms atnešė lygiai 23 svarus sveriantį misinginį varpą. Kur jį kabinti, kada ir kokiomis progomis skambinti? Nunešiau tą skambalą graboriui, bet ir jis nežinojo ką daryti. Greičiausiai kam nors, niekam nematant, varpą įdėjo į kars-tą. Tegul ilsisi, iki archeologai iškas ir pradės tyrinėti mūsų amžių primityvių žmonių gyvenimą, papročius, kai į kars-tus dėjo tokius muzikos instrumentus.

Ilgą laiką pas lietuvius buvo labai praktiška ir laukiama dovana Ansbacho konjako ar skaciaus butelis. Pradeda eiti iš mados. Keičiasi žmonių papročiai. Dar kiti sako, kad dauguma originalių DP emigrantų savo gausią šnap-so normą jau suvartojo, orga-nizmas pasakė gana, jei dar nori kokius metalius kortom palošti, nežiūrint, kad skystų galdymynų liko tiek daug. Toks tautietis, gavęs butelį, dovaną neša kaimynui, anas savo keliu palaukęs — kitam. Paskui butelis apkelia vis po metų su visais kamščio pažymėjimais, nepajudintas netyčia pataiko pas pirmąjį. Kelionė aplink pasaulį, ar ne? Taip ir man atsitiko.

Patartina būti praktiškiems ir su dovanų pirkimais. Negendancias prekes palaiky-

ti neišpakuotas iki kitais metais bus galima kam nuneš-ti. Jeigu būsimų dovanų rinki-nys nepakankamas, jeigu jų neužteks kitų metų šventėms, patartina pradėti supirkinėti tuoj po Naujųjų metų. Tada visi gautas dėzes sunėša į vartotų daiktų krautuves, ir puodą, keptuvę, šaudyklę ar net balną gali gauti už pusę kainos.

O čia iliustracijai sekimas praktiškumo pavyzdys: didžiulėj Marshall Field kompanijai skyrių bendradarbiai Kalėdoms kasmet sudeda bosui ar bosei po penkis dolerius. Bosas ar bosė laimingi, dėkoja, džiaugiasi. Kitą dieną bosas ar bosė visiems išdalina po sveikinimo vokelį, kur įdėta po penkinę. Dabar ir tarnau-tojai džiaugiasi gavę dovaną. Visi laimingi, patenkinti. Svarbiausia, kad niekam jokių išlaidų ar nuostolių. Nei davėjui, nei gavėjui.

Kai dovanų per daug, kai nieko netrūksta, žmogus pradeda trokšti tokių dzinguliukų.

Dar ne taip seniai laukiama dovana buvo knyga, bet dabar visi jau gudrūs, knygų nereikia. Sako, knygos dulkes sugeria, o rezidencijose nėra kur ju dėti. Negi užimsi vietą, skirtą kristalui, sidabro lėkštėms ar aukso šaukštams išstatyti. Antra — kokios gi dabar kny-gos. Negi pirksi, laikysi premi-juotus romanus ar dramas. Kas kita būtų, jei mūsų veiksniai išleistų lietuviškus kiekvienai dienai horoskopus, apie šunelių užlaikymą ar kaip greičiau pasidaryti multi-milijonierium.

Taigi, su tokiais apmąsty-mais laukiam Kalėdų. Nenu-siminkim: tokiais šventiško pamišimo rūpesčiais gyveno tie, kai dar mūsų nebuvo, bus taip ir po mūsų. O dabar linki-me nuotykingų ir juokingų švenčių, tokių, kad jas minė-tumėt visą gyvenimą.

Pikulis Zagabuga

KAS YRA AMERIKIETIS?

Kinai taip charakterizuoja amerikiečius: amerikietis restorane reikalauja, šaukia, kad arbata būtų karšta, bet tuoj deda į ją ledus, kad atvėstų; sėja, lieja, tręšia žolę, kad ji gražiau ir greičiau augtų, o kai paauga, tuoj mašinomis pjau-na.

PRIE KONCERTO KASOS

Prie koncertų kasos stalo prieina N.K. ir klausia:
— Kiek kainuoja bilietas?
— Šeši doleriai.
— Moku tik tris, nes klausysiu tik pusę koncerto.
Tai išgirdęs, kitas buvo dar gudresnis ir kasininkės paklauso:
— Ar nebūtų galima tik nemokamai pasėdėti Jaunimo centro balkone ir paislėti. Aš visai nežadu klausyti.

LABAI NEPANAŠUS ATSIŪKIMAS

Kai buv. prezidentas Carteris lankėsi Indijoje, paklaustas apie Reagano „Zvaigždžių karą“, jis smarkiai kritikavo prezidentą už tokių ginklų bandymus.
Kai iš ministerio pirmi-ninko posto nuverstas Chur-chillis prieš kokius ketu-riasdešimt metų lankėsi Prancūzijoje, žurnalistų užklaustas apie nepopuliarią Britanijos pramonės nacio-nalizaciją, pradėtą darbičių partijos pirmininko, naujo premjero Attlee, atsakė, kad jis, būdamas užsienyje, savo krašto vyriausybės nekri-tikuoja.

POPOVAS VERTAS MEDALIO

Tasso korespondentas Po-pov Kopenhagos Tribunolo dienomis, stebėdamas kas ten vyksta, liepos 23 Maskvą painformavo: „Lietuvių gauja šiame 'Tribunole' didele pagarba rodo Kazui Šidlauskui, Amerikos Lietuvių Tary-bos vadeivai... Dabar tas pats žmogus Kopenhagoje kalba apie lietuvių ir žydų geno-cidą“.

Mums žinomas toks Mask-vos žodynas ir žargonas, čia nieko naujo. Bet verta tik nusišypsoti, kad Kopenhagos Tribunolą organizavo ne ALTas ir ten dr. K. Šidlauskas iš viso nebuvo pasirodęs. Popovui už tokį išradimą, sensacingą informaciją, reikia manyti, Gorbačiovas prisegs Lenino ar Trocko medali, o gal net du.

Iš sovietinės spaudos

ŽURNALISTINĖS INFORMACIJOS SEDEVRAS

Kraksi norėjo įtikinti parlamento narius, kad ameri-kiečiai skraidė Viduržemio jūroje. Kraksi pranešė parlamentui, kad jis turėjęs įsimaišyti į šią reikalą. Buvo iškeltas iš Egipto lėktuvo ir Abas, bet jis liepęs gražinti į Egipto lėktuvą ir nuvežti į Romą. Pasirodo, kad Egipto lėktuvui buvo leista skristi į Romą. Tada Šiaurės Atlanto vadovybė įsakius vienam Amerikos lakūnui lydėti Egipto lėktuvą į Romą, kad ten jis nuvežtų Abasą“.

Naujienos, spalio 19-21

SVEČIUS PAVAIŠINO SIENU

Vysk. A. Radvilas buvęs dėl viso to susierzinęs, bet vis dėlto neatsisakęs svečių (Gnezno arkiv. Laskį, 1518 m.) ir jį lydėjusius aprūpinti sienu, avizomis.

Paulius Rabikauskas, Laiškai lietuviams

KAS PLATINA PLEŠKIO BROŠIŪRĄ

„Taigi, pagal šį laišką, šią Antano Pleškio Bendruomenę niekinančią brošiūrą galite įsigyti pas VLIK'o pirminin-ką dr. Bobelį“.

Pasaulio lietuvis, Nr. 11

TVARKO NE SAVO FONDA

V. Mariūnas ir Balašai-tienė — pasišovę tvarkyti Lietuvių Fondą, nėra L. Fondo nariai.

A. Juodvalkis, Dirva

Rinkliavos mūsų reikalams tegali būti vykdomos tik prie bažnyčios, o bažnyčioje veik pastoviai rinkliavos vykdo-mos meksikiečiams.

J. Zygas, Dirva

„Žadama pakelti Meksikos skridimų kainas. Asmenys, įmokėję rankpinigius, bus apsaugoti nuo pabrangimo“ (skelbiant Laiškų lietuviams kelionę Drauge).

Jei žmogus neturi kuo pasigirti, pradeda girtis nors savo ligomis.

Iš austrų spaudos

Lietuvių liaudies sąmojis

Aiškink kvailam, kad rytą saulė patekėjo.
Abu vogė ir nepasidalino, vienas antrą vagim išvadino.
Akys, kaip pelėdos, kai ker-mošiun rėdos.
Aklas aklo kelio klausia.
Ant arklio jojo, arklį ieško-jo.

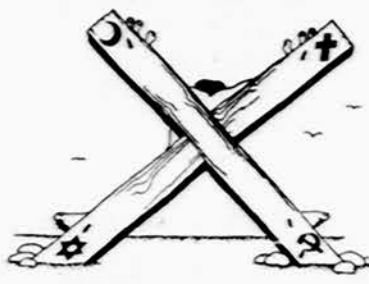
Ant stiklo ir šuva basas ne-vaikščioja.
Ant žemės sėdėdamas, bijo nukristi.
Apkalbėjo ragana velnią, kad jis vaikšto be kelnių.
Apsilaižė kaip šuo muilą prarijęs.
Apsidėdė kaip pelėda povo plunksnomis.
Ar nebijai, kad zuikiai subadytų?

Ar taip asilui dėsi kepurę, ar kitaip — vis tiek ausys matyt. Ausį skauda, tai koja nepri-mina.
Duryš atidarytos, o jis pro langą lenda.

KATĖS UODEGOS PJŪKLAS

Turime tokių talentingų tėvynainių, kurie, ežio spygliais veidą pridengę, o nuosavybę, kokia ji bebūtų, spygliuota tvora aptvėrę, kad joks aukų prašytojas neįsibrautų. Tokių asmenų idealas, kaip iš katės uodegos pjūklas.

Petras Kleinotas, Musų žinioš

Iš austrų spaudos

TO NEŽINOJO NEI PATS RAZMA

Lietuvių enciklopedija nau-jame, XXXVII, tome, 494 psl. mus informuoja, kad „Anta-nas Razma, gydytojas, 1983 išrinktas Ateitininkų Federa-cijos vadu“.
Kita nemažo masto naujiena, kurios nežinojo gal nė vienas ateitininkas, tai 8 psl. santrumpose paaiškinimas, jog „LAS — Lietuvių ateitinin-kų sąjunga“.

LIETUVIAI VISUR PIRMIEJI

Buvo gaila, kad taip mažai jaunimo pasirodė PLJS suruoštoje vakaronėje, kur buvo rodomos skaidrės iš Baltijos laisvės žygio. Per vakaronę paaiškėjo, kad po laivo kelionės vykusiose Pabaltijo gerimo varžybose lietuviai laimėjo pirmą vietą. Į sveikata!

Auksė, Akad. prošvaitės, Draugas

Komunistams reorgai reikalin-gi, nes jų jeigu nebūtų, tai, rašytojams deklamuojant Jaunimo centre poeziją, prie vartų nebūtų piketų, — ir tuo pačiu nebūtų nė pjautynių. Sovietams rūpi sukelti sąmyšį ir to reorgų pagalbos jie niekaip neįstengę padaryti.

M.Dr. Draugas

Balys Pavabalys IŠ TŲ ŠIAUDŲ NEBUS GRŪDŲ

Valio naujam sovietų carui: Jis gimęs taikai, o ne karui! Nors ir žvėris, bet nebaisus (Velnio jau stalinus visus!).

Net prezidentui šito krašto Jisai atrodė kito masto. Tai ne Brežnevas ar kiti, Tiesiog iš pragaro spirti.

Taip intymiai abu kalbėjo, Kad sužibėjo net garbė jo. Žiūrėk, žmogau, koks tai žmogus: Net savo priešams mandagus!

Deja, žmogau, tas mandagumas Tik propagandai skirtas dūmas. O propagandos mašina Labai išgverus ir sena:

Nors ir naujai kas dieną mala, Bet vis tą patį seną melą. Joks Gorbačiovo blizgesys Jos niekada nesutaisys.

V. Kalininis, Šiuota

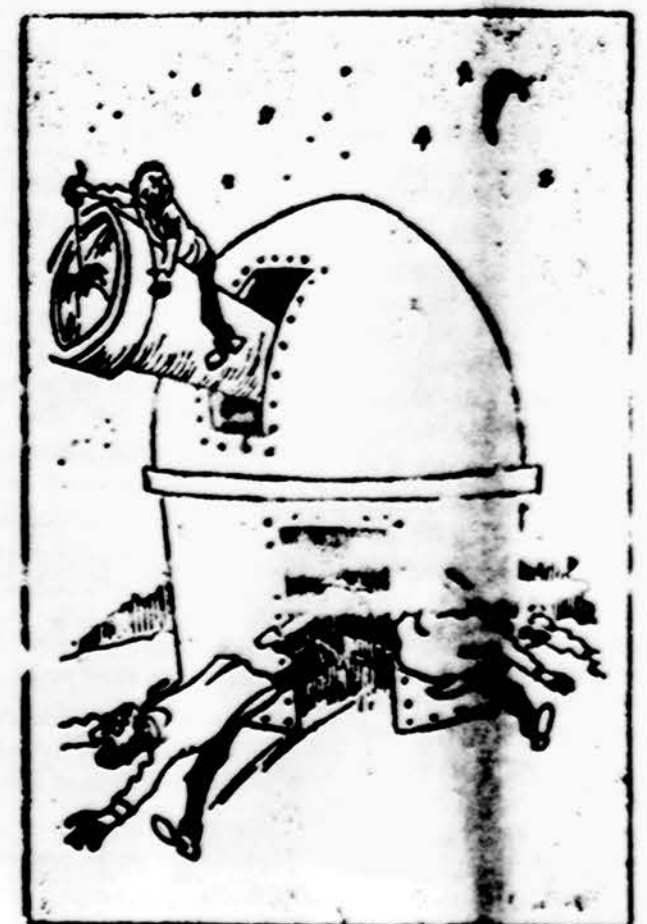
SMAGUS TARYBINIS ŽMOGUS

Kumščiu į sprandą ir propaganda Penkmečiams judant kuriame rojū. Svyla makaulė. Stalino saulė Mūsų ne vieną verčia iš kojų.

Neimanuojam. Sokam, dainuojam, Kai politrukas laiko naganą. Smuklėj kautynės... Į soclenktynes Paskutiniu juo kviečiam afganą.

Vilnius ir Kaunas klumpėmis aunas. Lopome kelnes, lopome švarką. Nuo vandenyno žvalgoms Jonyno, Ačiū, jis vienas giria mūs tvarką.

Pilviškių Dzidorius

Tai ne Helley kometa, tai pasaulio pabaiga! Iš užsienio spaudos

